

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., ve věci

žalobců:

- a) S. S.,
  - b) M. S.,
- oba bytem X,
oba zastoupeni JUDr. Věrou Škvorovou, Ph.D.,
advokátkou se sídlem Francouzská 4, Praha,

proti

žalovanému:

Krajský úřad Středočeského kraje,
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2017, č. j. 033626/2017/KUSK, sp. zn. SZ 024289/2017/KUSK REG/EMB,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2017, č. j. 033626/2017/KUSK, sp. zn. SZ 024289/2017/KUSK REG/EMB, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit každému z žalobců na náhradě nákladů řízení částku 10 364,50 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejich zástupkyně JUDr. Věry Škvorové, Ph.D., advokátky.

Odůvodnění:

- 1. Žalobci se žalobou, podanou u Krajského soudu v Praze dne 4. 4. 2017, podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhají zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobců a potvrdil usnesení Městského úřadu B., odboru výstavby a územního plánování (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 3. 10. 2016, č. j. MUBN/56858/2016/ VÝST, sp. zn. VÝST/40151/2015/ZV (dále jen „usnesení“). Tímto usnesením správní orgán I. stupně podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb.,

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zastavil řízení o povolení stavby polyfunkčního domu včetně přípojek a trafostanice v ulici K. v B. na pozemku p. č. X, p. č. X a p. č. X v katastrálním území B. (stejně jako všechny nemovité věci dále uvedené v tomto rozsudku).

2. Žalobci tvrdí, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, protože se žalovaný nevypořádal s odvolacími námitkami a komplexní argumentací žalobců, nebo se s nimi vypořádal zcela nedostatečně. Správní orgán I. stupně ve svém usnesení uvedl, že žalobci předložená projektová dokumentace z ledna 2010 nebyla v souladu s přílohou č. 5 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o dokumentaci staveb“). Neuvedl však konkrétně, v čem má tento nesoulad spočívat, a proto je usnesení nepřezkoumatelné. Žalobci v odvolání namítli, že jimi předložená projektová dokumentace vyhovuje požadavkům vyjádřeným v § 110 odst. 2 a v § 111 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění zákona č. 39/2015 Sb. (dále jen „stavební zákon“). Poukazovali také na to, že vyhláška o dokumentaci staveb, ve znění vyhlášky č. 62/2013 Sb., nezakazuje předložení projektové dokumentace vypracované v roce 2010 i po 31. 12. 2014. Žalovaný se s příslušnou odvolací námitkou nijak nevypořádal.
3. Dále správní orgán v usnesení uvedl, že žalobci nepředložili souhlas Městského úřadu B., odboru životního prostředí, s vynětím půdy ze zemědělského půdního fondu (dále též je „ZPF“). Takový požadavek žalobci pokládají za formalistický, protože tento souhlas už jednou předložili v územním řízení, a tudíž jej měl správní orgán I. stupně k dispozici. Ostatně, na pozemku, jehož se vynětí ze ZPF týká, se stavba ani z části nerealizuje. Žalovaný se s příslušnou odvolací námitkou také nevypořádal.
4. Dále žalovaný nezareagoval ani na odvolací námitku, že výrok usnesení správního orgánu I. stupně je nesprávný, neboť je v něm uveden i pozemek p. č. X, kterého se stavba netýká a který ani žalobcům nepatří.
5. Konečně žalobci upozorňují na to, že ve správním řízení před správním orgánem I. stupně působila oprávněná úřední osoba nedůvodné a úmyslné průtahy (např. 2 měsíce mezi podáním žádosti a výzvou k doplnění, 4 měsíce mezi podáním odvolání a předáním spisu žalovanému).
6. Žalovaný ve svém vyjádření stručně uvádí, že správní orgán I. stupně řízení zastavil, protože žalobci ani na výzvu nedoložili potřebné doklady, přestože jim k tomu poskytl nadstandardně dlouhou lhůtu. Současně žalobci v řízení v prvním stupni proti požadavkům správního orgánu I. stupně nikdy nic nenamítali ani proti němu nebrojili žádným – ať řádným či mimořádným – oprávněným prostředkem. Ve zbytku žalovaný odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhuje zamítnutí žaloby.
7. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Dne 10. 6. 2015 podali žalobci žádost o stavební povolení. Dne 18. 6. 2015 správní orgán I. stupně žalobcům sdělil, že ve věci nemůže učinit žádný procesní úkon, jelikož žalobci v nedávné minulosti podali námitky podjatosti ve vztahu ke všem úředním osobám; o těchto námitkách nyní rozhoduje nadřízený správní orgán, jehož rozhodnutí je třeba vyčkat. Dne 11. 8. 2015 správní orgán I. stupně žalobce vyzval, aby žádost nejpozději do 31. 3. 2016 doplnili mimo jiné o: a) projektovou dokumentaci zpracovanou v souladu s přílohou č. 5 vyhlášky o dokumentaci staveb (zejm. musí obsahovat požárně bezpečnostní řešení a výpočet dopravy v klidu; předložená projektová dokumentace z roku 2010 totiž mohla být předložena jen do 31. 12. 2014); b) různá závazná stanoviska, mj. o závazné stanovisko Městského úřadu

B., odboru životního prostředí (orgánu ochrany zemědělského půdního fondu). Současně správní orgán I. stupně řízení usnesením přerušil. Podáními z 12. 10. 2015 a 14. 3. 2016 doplnili žalobci většinu požadovaných písemností. Usnesením ze dne 3. 10. 2016 správní orgán I. stupně usnesením podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení zastavil, neboť podaná žádost nemá předepsané náležitosti a neposkytuje dostatečný podklad pro posouzení stavby. Žalobci ani přes výzvu vytýkané vady neodstranili, konkrétně nepředložili projektovou dokumentaci zpracovanou v souladu s přílohou č. 5 vyhlášky o dokumentaci staveb a souhlas orgánu ochrany ZPF. K podobě projektové dokumentace správní orgán I. stupně dále uvedl, že vyhláška o dokumentaci staveb byla novelizována vyhláškou č. 62/2013 Sb., podle jejíchž přechodných ustanovení platí, že projektová dokumentace zpracovaná přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky a předložená stavebnímu úřadu do 31. 12. 2014 se posuzuje podle dosavadní právní úpravy a že projektová dokumentace může být zpracována podle dosavadního znění vyhlášky o dokumentaci staveb jen tehdy, pokud bude stavba zahájena nejpozději do 31. 12. 2014.

8. Proti tomuto usnesení se žalobci dne 25. 10. 2016 odvolali. V odvolání argumentovali shodně jako v žalobě, tvrdili tedy, že požadavky správního orgánu I. stupně na doplnění podkladů jsou neoprávněné a formalistické. Jde-li o předloženou projektovou dokumentaci, v usnesení se neuvádí, co konkrétně v ní chybělo, a žalobci mají za to, že po obsahové stránce zákonné požadavky splňuje. Jde-li o souhlas orgánu ochrany ZPF, ten již žalobci předložili v územním řízení. Ve výroku je chybně uveden pozemek p. č. X, na kterém se stavba realizovat nebude a který žalobcům ani nepatří. Konečně namítli, že v řízení byly velké průtahy zaviněné úřední osobou, na niž si tímto stěžují. Dne 10. 2. 2017 předal správní orgán I. stupně žalovanému spis se stanoviskem a dne 10. 3. 2017 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobců zamítl a napadené usnesení potvrdil. V odůvodnění po stručné rekapitulaci dosavadního průběhu řízení uvedl, že správní orgán I. stupně postupoval správně, pokud současně s výzvou k doplnění podkladů řízení přerušil. Jestliže žalobci nesouhlasili s obsahem výzvy, mohli se proti usnesení ze dne 11. 8. 2015 odvolat; nyní se už jedná o pravomocné usnesení, které nelze přezkoumat, a proto se k němu žalovaný nemůže nijak vyjádřit. Správní orgán I. stupně nemohl za situace, kdy žalobci ničeho nenamítali proti výzvě k doplnění žádosti a poté žádost nedoplnili, postupovat jinak než právě řízení zastavit. Co se týče délky řízení, byla z větší části způsobena vstřícností správního orgánu I. stupně vůči stavebníkům, kteří dostali na doplnění žádosti nebyvale dlouhou lhůtu. Stížnost na oprávněnou úřední osobu je třeba adresovat správnímu orgánu I. stupně.
9. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobami k tomu oprávněnými a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
10. Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu správní orgán řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.
11. Žalobci nejprve namítají, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť žalovaný nereagoval na jejich odvolací námítky, jimiž namítali zbytečnost, resp. neoprávněnost požadavků správního orgánu I. stupně ve výzvě ze dne 11. 8. 2015. Této námitce soud

prisvědčil. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí skutečně těmito odvolacími námitkami věcně nezabýval, pouze uvedl, že správní orgán I. stupně uložil žalobcům doplnit žádost o uvedené písemnosti již výzvou ze dne 11. 8. 2015. Proti usnesení, kterým současně přerušil řízení, se žalobci mohli odvolat a proti v něm obsaženým požadavkům brojit, avšak neučinili to. Toto usnesení nabylo právní moci. Žalobci tedy nemohou proti usnesení o zastavení řízení úspěšně brojit námitkami proti obsahu výzvy z 11. 8. 2015. Tento závěr žalovaného je však nesprávný. Jak vyplývá z § 89 odst. 2 správního řádu, je odvolací správní orgán povinen přezkoumat soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Této své povinnosti žalovaný nedostál, neboť v napadeném rozhodnutí se spokojil pouze se závěrem, že žalobci ani na výzvu nedoplňli podklady potřebné pro posouzení žádosti. Sám žalovaný už nezkoumal, zda je naplněna i druhá podmínka pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, tedy zda podaná žádost o povolení stavby v nedoplněné podobě skutečně neposkytuje dostatečný podklad pro posouzení této stavby, jinými slovy, zda nepředloženi požadovaných písemností skutečně brání pokračování v řízení. Žalobci přitom v odvolání výslovně tvrdili, že to, co v řízení předložili, pro posouzení stavby dostačuje. V žalobě pak vznesli tytéž námitky. Jelikož se k nim žalovaný nijak nevyjádřil, nemůže se k nim vyjádřit ani soud, neboť by za daných okolností byl první, kdo by se k věci vyjádřil. Tím by činnost žalovaného jako orgánů veřejné správy *de facto* nahradil, ačkoli je ze zákona povolán toliko ke kontrole zákonnosti činnosti orgánů veřejné správy.

12. Dále žalobci namítají, že žalovaný nezareagoval na odvolací námitku, že výrok usnesení správního orgánu I. stupně je nesprávný, neboť je v něm uveden i pozemek p. č. X, kterého se stavba netýká. I ve vztahu k této námitce dal soud žalobcům za pravdu. Žalovaný se totiž k této námitce nijak nevyjádřil. V prvostupňovém i v napadeném rozhodnutí jsou uvedeny tři pozemky (p. č. X, p. č. X a p. č. X), ačkoli žalobci v žádosti uvedli jiný okruh pozemků (p. č. X, p. č. X, p. č. X, p. č. X a p. č. X). Z projektové dokumentace plyne, že vlastní stavba se má realizovat na pozemcích p. č. X, p. č. X, p. č. X a na pozemku p. č. X se má realizovat napojení na technickou infrastrukturu.
13. Soud proto napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení. V dalším řízení žalovaný vypořádá odvolací námitky žalobců ve vztahu k zákonnosti požadavku správního orgánu I. stupně na předložení dalších podkladů. V novém rozhodnutí také přesně označí pozemky, na nichž se má stavba nacházet.
14. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí co do závěrů o opodstatněnosti výzvy k doplnění podkladů soudu nebrání vyjádřit se k poslednímu žalobnímu bodu (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006–74).
15. K námitce, že v řízení byly nedůvodné průtahy, konstatuje soud, že řízení trvalo od 10. 6. 2015 (podání žádosti) do 22. 3. 2017 (vypravení napadeného rozhodnutí), tedy rok a tři čtvrtě. Žalobcům lze dát za pravdu potud, že lhůty pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 71 odst. 3 správního řádu byly podstatně překročeny, tedy rozhodnutí nebylo vydáno ve 30 dnech, resp. ve složitějších věcech v 60 dnech od zahájení řízení. Překročení lhůt pro vydání správního rozhodnutí je jistě vadou řízení, nikoli však takovou, která by měla vliv na zákonnost rozhodnutí, neboť nedodržení lhůty stanovené správním řádem pro vydání rozhodnutí nemůže samo o sobě nikterak ovlivnit zákonnost rozhodnutí ve věci samé, tj. zákonnost závěrů, k nimž správní orgán dospěl při posouzení skutkových zjištění po právní stránce. Soud podotýká, že nebyli-li žalobci v průběhu řízení spokojeni s jeho

délkou, mohli požádat nadřízený správní orgán, aby učinil opatření na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 80 správního řádu, a v případě, že by i nadřízený správní orgán byl pasivní, mohl podat žalobu na ochranu proti nečinnosti. To však neučinili. Ostatně je třeba připomenout, že část prodlev byla přímo následkem jednání žalobců (od 18. 6. 2015 do 11. 8. 2015 nemohl správní orgán I. stupně postupovat v řízení, protože žalobci namítli podjatost všech jeho zaměstnanců), nebo byla v jejich prospěch [od 28. 8. 2015 (nabytí právní moci usnesení o přerušení řízení) do 31. 3. 2016 (poslední den přerušení řízení) měli žalobci možnost doplnit podklady]. Námitka je nedůvodná.

16. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci měli ve věci plný úspěch, a proto jim náleží náhrada nákladů řízení. Společné náklady žalobců zahrnují náklady na zastoupení advokátkou, které tvoří odměna za zastoupení, náhrada hotových výdajů a náhrada DPH, neboť zástupkyně žalobců je plátkyní DPH. Odměna za zastupování dvou účastníků za dva úkony právní služby [převzetí a příprava zastoupení a jedno písemné podání soudu (žaloba) – § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 12 odst. 4, § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif)] činí 9 920 Kč. Náhrada hotových výdajů činí za 2 úkony právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu) celkem 600 Kč. Náhrada DPH z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů činí 21 % z 10 520 Kč, tj. 2 209 Kč (zaokrouhлено podle § 37 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů). Náklady na zastoupení advokátem tak činí celkem 12 729 Kč, na každého ze žalobců připadá částka 6 364,50 Kč. Každý ze žalobců dále vynaložil soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč podle položky 18 bodu 2 písm. a) sazebníku soudních poplatků a soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč podle položky 20 sazebníku soudních poplatků. Každý ze žalobců tak má právo na náhradu nákladů ve výši 10 364,50 Kč. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupkyně žalobců, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. ledna 2019

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu